anbefale det Standpunkt, som jeg staar paa, ja endog lade mig høre, at jeg ikke er gaaet vidt nok, og saa bagefter se, at det samme ærede Medlem ikke vil stemme for det, han har anbefalet og talt saa kønne Ord om. Jeg siger, det er ærgerligt, og at det er en Logik, vi ikke ere vante til paa Landet, men vi ere jo heller ikke andet der end Lægfolk. Derfor siger jeg, vil enhver kunne forstaa min Ærgrelse. Det er det, som vi Folk paa Landet kalder at give en Sludder for en Sladder, og det give vi ikke noget for. Nu kan jeg godt forstaa, at det ærede Medlem fra Kjerteminde (N. Andersen) stod op i dydig Indignation. Det er et gammelt Ordsprog, der siger: Den ene Haand vadsker den anden. Jeg kan godt forstaa, at han er dydig indigneret, og at han lader mig høre, at jeg ikke kan se Skoven for bare Træer. Ja, det ærede Medlems Alder og Erfaring bøjer jeg mig for, og jeg vil indrømme, at han ellers har langt større Erfaring end jeg, og ligeledes, at han er saa gammel, at han kan huske Frihedens Morgenrøde, men saa vil jeg dog ogsaa bede ham om at huske sig om. For det første har jeg ikke nationalliberale eller Højremænd at takke for, at jeg sidder her paa denne Plads, det takker jeg de Venstremænd i Ribe for, men heller ikke ved Grundlovens Givelse kan jeg indrømme, at det ærede Medlem har Ret. Jeg takker ti Gange mere end de nationalliberale de gamle sjællandske Bondevenner derfor. For øvrigt skal jeg bede det ærede Medlem om at huske, at en af de nationalliberales Koryfæer, Krieger, som var med til at arbejde i den grundlovsgivende Rigsdag, mente, at vi skulde have udsat det at tage Bestemmelse om Forfatningen, indtil Spørgsmaalet om Slesvig var afgjort, og hvad betød det? Det betød, at vi ingen Forfatning skulde faa! Hvis det ærede Medlem vil læse sin Grundlovshistorie, vil han indrømme, at der er ikke noget at takke dem for. Men er der noget at takke for, saa skulle vi da ikke takke for den Stilling, de nationalliberale indtog i 1866. Hjalp de ikke da Godsejerne, saa godt de kunde? De ere komne under Aaget siden og ere det endnu, men jeg ynker dem ikke derfor. D'Hrr. gik den Gang med Godsejerne, og hvad have de faaet? .....

Formanden (Høgsbro): Jeg maa bede det ærede Medlem indskrænke denne historiske Oversigt.

Buck: Ja, jeg maa jo lystre den ærede Formands Ordre, men jeg beklager, at jeg ikke kan faa Lejlighed til at tale med disse ærede Højremænd. Det er mig en særlig Nydelse ogsaa i denne Sag. Jeg maa altsaa frafalde at komme videre ind paa det, hvad der ellers vilde have været mig kært, men uden for Salen kunne vi maaske fortsætte. (N. Andersen [Odense Amts 2den Valgkreds]: Ja vel!) Det kunne vi altsaa. Jeg maa altsaa afbryde her paa dette Punkt og skal kun sige, at jeg maa anbefale at stemme for den nævnte Ændring. Jeg har den Tro, at hvis vi virkelig havde haft Vilje til at faa den ind, maatte vi kunne have faaet den med, og det tykkes mig, der kan gives gode Grunde for. Naar det ærede Medlem, som er Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem fra Viborg (Klein), som er saa god Højremand som nogen, med saa veltalende og stærke Grunde har anbefalet det Punkt, tror jeg ikke, dette Punkt er saa ganske rodløst ovre i Højre, jeg tror, der er nogen bagved, at der er en hel Del, som deri ere enige med det ærede Medlem fra Viborg. Det ærede Medlem nikker bekræftende. Men naar vi Venstremænd saa ogsaa ville have det, hvorfor skulde det saa ikke kunne blive til noget, naar vi blot blive ved? Vi stemme for det ved 2den Behandling, og vi stemme for det ved 3dje Behandling, og det kommer saa ned fra Landstinget, fordi det ikke en Gang har behaget Finansministeren paa dette ene Punkt at give os nogen Indrømmelse trods al det Sukker og Øl og Petroleum, han har faaet, men det forekommer mig dog, at vi ikke ere her for at danse, saa snart Højre fløjter, og at vi ikke ere her for at gøre kun, hvad der behager de Herrer. Derfor er det ganske naturligt og selvfølgeligt at antage, at naar der er en god Bestemmelse i en Lov, og denne gode Bestemmelse endog veltalende, energisk og saglig forsvares af en Højremand, maa vi Venstremænd kunne faa den gennemført, naar blot vi følge med den Højremand . . . (Afbrydelse) . . naa, ikke det? Ja, det er det ærede Medlem fra Frederiksværk (Holch), der har den Mening, men han veed nok, at i Politik er han og jeg sjælden enige. Derfor siger jeg: Lad os stemme den Ændring ind! Jeg har den Tro, at vi kunne nok faa Loven alligevel, og lad os kun her, saa tit vi have Lejlighed, gribe Lejligheden til at faa Skattelettelser paa de Omraader, hvor de trykke os; de ere mange og forskellige. Det forekommer mig, at det er en Opgave, som vi først og fremmest maa se her i denne Sal at gøre os til Talsmænd for. Derfor er det, jeg anbefaler denne Ændring. Det vil jeg endelig sige, at jeg ikke finder det nær saa kedeligt, at der er ærede Højremænd, der ikke have talt for